

48

Loimaalla kukkii.

- 3** Pääkirjoitus
8 PUHEENAIHE
 Uhri saa apua
10 Erämaan lapsen koulutaival
20 Hyppy elämän virtaan
26 ASUMINEN
 Kaikki järjestyy
32 TERVEYS
 Ostaisitko maalia lääkkeenä?
 Naisia elämän odotushuoneessa
36 Säveliä sydäimestä sydämeen
38 Koti piirtyi järven pintaan

- 42** PUUTARHA
 Ruusuportin alla
 Hiukan villi ja vallaton
 Kelpo marjakasvi
 Viimeiset värit
 Sipulin piilotukseen!
56 Omin toimin ja voimin
62 Itäkairan prinsessa
66 Tuhattaituri
70 Kaappien perältä kiertoon
72 RUOKA
 Kaislikosta ja kasvimaalta

26

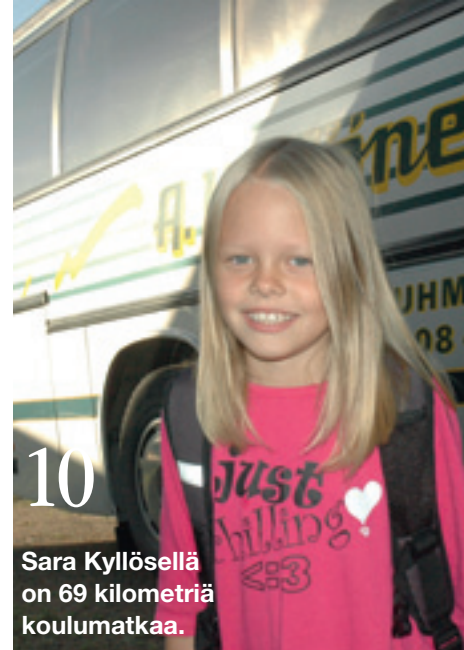
Lastenkirjailijan
arjesta ei värejä
puutu.

- 80** ILOKSI
 Tikapuut tarinoihin
82 KÄSITYÖT
 Lampolasta villaa ylle
 Herrain huivit
90 Sano se kaunokirjaimin
94 Tyttö pistää tuulemaan

10

Sara Kyllösellä
on 69 kilometriä
koulumatkaa.

JOKA KUUKAUSI

- 6** Asiasta toiseen
7 Pikkupojan elämää
18 Kirjan kannet auki
25 Elämäntilanteita
61 Näin ollen
78 Pienet tarinat
93 Ristikko
97 Papin päiväkirja

82

Suomenlampaan
villaa ylle.

Kannen kuva Jaakko Kilpiäinen
Seuraava Kodin Pellervo ilmestyy 16.10,
Maatilan Pellervo ilmestyy 26.9.2014.

20

Remonttia
koko perheen
voimin.

72

Metsän helmiä
lautasella.

Vastaava päätoimittaja
 Teemu Pakarinen
 Puh. 050 544 6457

Päätoimittaja
 Anna-Liisa Huhtala-Fiskars
 Puh. 040 590 5332

Toimitussihteeri
 Johanna Westersund
 Puh. 040 590 4590

Ulkoasu
 Minna Aho AD
 Puh. 040 156 9162
 Kaija Rinkinen
 Puh. (09) 4767 5561

**Tilaukset ja
osoitteen muutokset**
 Puh. 020 413 2636
 tilaukset@pellervo.fi

Kestotilaus
 Kodin Pellervo 79,20 €

Ilmoitusten myynti
 Agrimedia Oy
 Tanja Forsman
 Puh. 040 539 3089

Pellervo
 Merja Sainio
 myyntipäällikkö
 Puh. (09) 4767 5573

Toimitus
 PL 77 (Simonkatu 6)
 00101 Helsinki
 (09) 476 7501 (vaihte)
 telekopio
 (09) 694 8845
 sähköpostiosoite
 kodinpellervo@pellervo.fi

Henkilökohtaiset sähköpostit
 etunimi.sukunimi@pellervo.fi

Julkaisija
 Pellervo-Media Oy
 www.kodinpellervo.fi

Pellervo on Aikakauslehtien
 Liiton jäsenlehti
 ISSN 1456 7210

Pellervo vastaa vain tilattujen
 kirjoitusten ja kuvien
 säilyttämisestä
 ja palauttamisesta.

Painopaikka
PunaMusta

Tämän lehden tilaajarekisteriä
 voidaan käyttää
 suoramarkkinointitarkoituksiin.

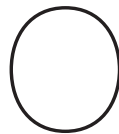

Toivon ja uskon aika

Anna-Liisa Huhtala-Fiskars

anna-liisa.huhtala-fiskars@pellervo.fi

llaanpas oudolla tolalla!

Tieverkosto on kuralla, talot homeessa, rataiskot venkoilevat, työttömiä on kohta 400 000, mummut ja vaarit hytisevät yksinäisyydessä, puolihullut höpäjävät niitä näitä, varkaita on joka nurkassa, romanian mustalaisia pitkin poikin, työt on kilpailutettu vierasmaalaisille, 2 100 euron bruttotuloilla pärjääviä ei kuulemma ole mainittavaksi asti ja väki tunkee kansalais- ja työväenopistojen espanjankursseille, vaikka pääministeri nimenomaan sanoi, että venäjää sen olla pitää. Puutetta ja nuusaa piisaa.

Kun kotimaanpolitiikalle ei mahda, maailmanpolitiikasta puhumattakaan, on paras koettaa kyhätä omaa elämäänsä tolkun kuosiin.

SYKSYLLÄ KAIKKI on toisin. Syksy on toivoa täynnä, sanokaa mitä sanotte.

Saatellaan sato varastoihin, olipa kyse maan antimista tai kesän muistoista. Toivo täyttää mielen. Uskotaan, että vanhat harrastukset virkistyvät, nimenomaan ne hyvät, ja uudet kantavat yli pimeän. Voimistellaan ja pullistellaan kaikin puolin, ryhdytään opiskelemaan uutta, pistetään alulle erinäisiä käsitöitä, rukataan ruokavaliota.

Luottamus on luja. Marraskuuhun mennessä elo tasaantuu, mutta vain ilkeämielinen ihminen kehtaa muistuttaa kesken jääneistä edesottamuksista.

HILJAKKOKIN SELAILIN omaiseni kirjajäämistöä. Sieltä löytyi saksan, englannin, ruotsin ja esperanton oppikirjoja. Alleviivauksia ja laitamerkintöjä oli runsaasti. Löytyi myös kauliini käsialan harjoitusvihko, tekstauksista mustekynän erilaisilla terillä. Isotätini eli nuoruutensa ja aikuisuutensa silloin, kun nainen oli kotoisin kylkiluusta. Hyvä, ettei 1920-luvulla saanut linnatuomiota vakosamettihousuistaan!

Ajattelen kuitenkin, että kirjallisuuspiireineen hän sai elää aikana, jolloin sivistys oli vielä arvossaan ja sitä hamuttiin omin neuvoin. Oli tärkeää olla itsenäinen kansalainen, ja kovin usein puheessa viitattiin *isänmaahan*. Sanalla oli erityinen merkitys kahteen kertaan kotinsa Karjalaan jättäneille.

Ehkä sivistyksen siemeniä itää myös eri opistojen kursseilla. Sellainen sato olisi tarpeen nyt, kun kansakunta niin monin tavoin tuntuu jakautuvan osallisiin ja osattomiin.

s. 56

”Alkoi tuntua, että jos jotain haluaa saada aikaiseksi, se täytyy tehdä itse.”

